

30 kwietnia (czwartek)

Witam Wszystkich bardzo serdecznie.

Dzień można rozpocząć od krótkiej zabawy na powitanie.

- Zabawa na powitanie.

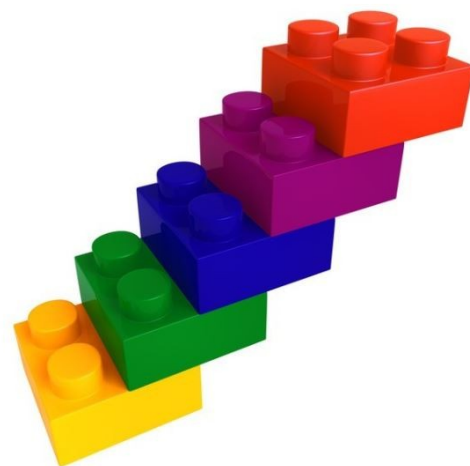
Powitania nadszedł czas, miło dzisiaj widzieć Was!

Ręce w górę, mały skok, teraz w górę - hop, hop, hop!

Rodzic mówi powitanie, dzieci w odpowiednim momencie biorą rączki w górę i wykonują skoki (jeden mały i trzy duże).

- Zabawa matematyczna „Liczenie schodów”. (do zadania przydadzą się klocki np. typu lego).

Dzieci, zgodnie z instrukcją Rodzica, układają klocki schodkowo, wskazują palcem kolejne klocki i je liczą: pierwszy stopień, drugi, trzeci, czwarty, piąty (lub w zakresie swoich możliwości). Możemy zabawę przenieść na prawdziwe schody.

- Zabawa matematyczna „Liczenie pięter.” (przydadzą się klocki: plastikowe lub drewniane).

Dzieci układają fundament – parter dla wieży – a następnie budują wieżę z kolorowych klocków. Licząc piętra, używają liczebników porządkowych: pierwsze, drugie, trzecie, czwarte, piąte.

- Rozmowa z dziećmi na temat: Do czego są potrzebne klucze?

Dzieci oglądają różne klucze i zastanawiają się, do czego są potrzebne

np.: do otwierania i zamykania drzwi mieszkania, domu lub garażu, do kłódki, do samochodu, do zapięcia rowerowego, walizki itp.

- Zabawa „Różne zamknięcia”

Pewnie do przedszkola zawitałabym dziś z zestawem kluczy i kłódek różnego rodzaju i ćwiczylibyśmy nasze rączki :) ale może tego typu materiały znajdują się też w Waszych domkach? Drodzy Rodzice, jeśli macie coś, co można wykorzystać do ćwiczenia sprawności rąk – użyjcie tego. Zamki, kłódki, suwaki, guziki, rzepy itd. może powstać naprawdę ciekawa zabawa manipulacyjna :) Niech dzieci ćwiczą otwieranie i zamykanie, manipulują, dopasowują klucze, zamykają i otwierają zamki itp.

- Zabawa plastyczna „Klucz do domu”. Przydadzą się glina lub plastelina, wałek do ciasta, różne klucze. Dzieci wykonują odciski różnych kluczy w rozwałkowanym kawałku gliny.
- Zabawa z elementem szukania – „Znajdź klucze”. Dziecko zasłania na chwilę oczy, a rodzic chowa klucze. Szukający kieruje się podpowiedziami - np. ciepło, zimno, cieplej, mróz, gorąco, parzy.
- Zależy nam na tym, by również podczas zdalnego nauczania dzieci wykonywały ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy – język, wargi, żuchwę. Do tego typu ćwiczeń przyda się lusterko.

Zadanie ważne również dla Rodzica, bo to on demonstruje prawidłowe wykonywanie ćwiczeń, powtarzając je kilkakrotnie.

- W mieście stoi sygnalizator świetlny – gdy świeci zielone światło: dzieci unoszą język do góry, gdy świeci czerwone światło – język umieszczają za dolnymi zębami.
 - Samochody – dzieci naśladowują jazdę samochodem: czubek języka przesuwają po podniebieniu od zębów w stronę gardła, kilkakrotnie powtarzając ten ruch.
 - Wieżowiec – w wieżowcu winda kursuje raz w górę, raz w dół. Dzieci wykonują ruch językiem, unosząc go raz w stronę nosa, a raz w stronę brody.
 - Przedszkolaki – w przedszkolu pani wita się rano z dziećmi. Dzieci dotykają czubkiem języka do każdego zęba na górze i każdego zęba na dole.
 - Konik – dzieci naśladowują stukot kopyt konia: odbijają język od podniebienia, jednocześnie rozciągając, a następnie ściągają wargi w dziobek.
 - Krowa – dzieci naśladowują ruch żucia, pokazując, jak krowa na łące je trawę.
 - Traktor jeździ w koło po polu – dzieci unoszą czubek języka na górną wargę i wykonują koliste ruchy po górnej i po dolnej wardze.
- Prezentowanie prawidłowej artykulacji głoski d. (tu dzieci muszą dokładnie obserwować rodzica)
Rodzic objaśnia i pokazuje prawidłową artykulację głoski d. Prezentuje głoskę d przy szeroko otwartej jamie ustnej, tak aby dzieci widziały pracę języka. Dzieci powtarzają za rodzicem głoskę d, kontrolując w lusterku pracę języka. Następnie powtarzają sylaby: da, do, de, du, dy. Głoska d jest głoską

przedniojęzykowo-zębową, powstaje przez uniesienie czubka języka za górne zęby, gdzie następuje zwarcie go z podniebieniem i lekkie opuszczenie w dół.

- Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza B. Szelańskiej „Moja miejscowość”.

Rodzic prezentuje wiersz i pyta dzieci: Czym różnią się domy na wsi i w mieście? Powtarza wiersz, a dzieci – fragment tekstu: Da, do, du, da, do, da, w pięknym domu mieszkam ja!

Ile bloków stoi w mieście! Jedne duże, inne małe.

Ten jest żółty, tamten szary, a te obok – całkiem białe.

Mkną ulicą samochody; wszędzie pełno zakamarków.

By odpocząć od hałasu, zawsze można iść do parku.

Da, do, du, da, do, da, w pięknym domu mieszkam ja!

Na wsi domów jest niewiele; spokój zwykle tam panuje.

Za dnia słyhać śpiew skowronka, nocą sowa pohukuje.

Czasem piesek przerwie ciszę, kiedy biega po ogrodzie.

Kogut pieje, krowa muczy, kaczka kwacze gdzieś na wodzie.

Da, do, du, da, do, da, w pięknym domu mieszkam ja!

Czy to miasto, czy też wioska, wielkie bloki, małe domy,

najważniejsze, by prócz domu mieć rodzinę i znajomych!

Da, do, du, da, do, da, w pięknym domu mieszkam ja!

- Ćwiczenie sprawności manualnej – „Droga do przedszkola”. Potrzebne będą: plastelina, cerata na stół, klocki. Dzieci lepią z plasteliny cienkie wałeczki, łączą ze sobą, tworząc wspólnie drogę na ceracie, która prowadzi do przedszkola zbudowanego z klocków. Droga ta jest ulepiona z równoległych wałeczków plasteliny.
- Ćwiczenia oddechowe „Idziemy do przedszkola”. Potrzebne będą słomka oraz piłeczka pingpongowa (ewentualnie kawałek watki, kulka z bibułki). Zadaniem dziecka jest przeprowadzenie piłeczki wyznaczoną (drogą do przedszkola) za pomocą słomki. Rodzica przypomina o prawidłowym torze oddechowym. Dzieci wciągają powietrze nosem, a wypuszczają ustami przez słomkę, kierując piłeczką.
- Dla chętnych nauka na pamięć fragmentu wiersza B. Szelańskiej „Moja miejscowość”. Warto uczyć często na pamięć krótkich fragmentów tekstów czy też piosenek. Dzięki temu dzieci będą wyćwiczoną pamięć, co na pewno przyda się w przyszłości w szkole :)

Rodzic kilka razy recytuje ostatnią zwrotkę wiersza, a dzieci ją powtarzają. Należy zwrócić uwagę na fakt, że ważniejsze od tego, w jakim domu mieszkamy, jest to, aby w tym domu panowały miłość i zgoda.

*Czy to miasto, czy też wioska,
wielkie bloki, małe domy,
najważniejsze, by prócz domu
mieć rodzinę i znajomych!*

Pozdrawiam serdecznie

Ciocia Monika